

גיור אחד לעם אחד

על אתגר הגיור בישראל
ורפורמת הגיור שמובילים
ליברמן, מלינובסקי והשר מתן כהנא

ח"כ בצלאל סמוטריץ'
יו"ר הציונות הדתית

מונופול הממסד הרפואי על מערך הרפואה בארץ בכלל, ועל קבלת ההחלטות בענייני הקורונה והחיסונים בפרט, לשבירת מונופול המשפטנים על מערכת המשפט, וכדו'.

המוטיבציות שעומדות מאחורי הרפורמה

לקידום הרפורמה חברו מספר גורמים בעלי אינטרסים שונים שהזדמנו במקרה לפונדק אחד שבו האינטרסים שלהם מצטלבים:

חלק מהם מבקשים באמצעותה לקעקע עוד את המושג מיהו יהודי, לקדם התבוללות סוציולוגית שמנתקת את היהדות מהתורה ומהמצוות, ולקבע "יהדות ישראלית חדשה" - "לא הרבנים יקבעו מיהו יהודי" ו"מי שמשרת בצבא הוא יהודי הרבה יותר ממי שאינו משרת בצבא גם אם הוא נולד לאם יהודיה". חלק מהם רואים בכך הזדמנות נוספת לפגוע ולהחליש את הרבנות הראשית כביטוי ממלכתי ליהדותה של המדינה. חלק מהם מבקשים לקעקע את המונופול של האורתודוקסיה על היהדות במדינת ישראל ולהשיג בכך הכרה בזרמים אחרים.

לכל אלו חברו מי שמבקשים לכפות באמצעות הרפורמה את עמדתם ההלכתית האורתודוקסית האישית בענייני הגיור שאינה מקובלת על רוב מניין ובניין של רבני ישראל.

הרפורמה בגיור אינה יוזמה של השר מתן כהנא. היא עלתה על השולחן כדרישה קואליציונית של מפלגת "ישראל ביתנו" לקידום חקיקה שתאפשר לרבני לגייר על פי פסיקתם ההלכתית האישית ובמנותק מעמדת הרבנות הראשית. מאחורי הדרישה הזו של ליברמן עומד רב מסוים, שליברמן הכריז בתקופת המו"מ הקואליציוני שעל פיו הוא יפעל בנושאי דת ומדינה. הרב המדובר חותר כבר שנים לפעול בגיור על פי השקפתו ההלכתית הפרטית, שהיא במיעוט בקרב הפוסקים והעוסקים בגיור. השקפתו מאפשרת גיור קטינים במשפחות שאינן שומרות תורה ומצוות, ללא קבלת עול מצוות ובניגוד לפסיקת הרבנות הראשית עד כה. זו מטרת הקצה של ה"רפורמה" ולאור הבנה זו צריך לנתח ולבחון אותה. ללא שהרפורמה תאפשר גיור קטינים שלא על פי פסיקת הרבנות הראשית הרב האמור לא יתמוך בה וממילא גם ליברמן לא יאפשר את העברתה.

מסביב לזה מופרחות לאוויר הרבה סיסמאות ומפוזר מסך עשן סמין, שמבוסס על ההנחה שהציבור לא בקיא בפרטי הפרטים של הגיור ובהשלכות של כל אחד מהם על התוצאה הסופית.

בשבועות האחרונים, מאז פורסמה הכותרת הבומבסטית ב"ישראל היום" על "רפורמת הגיור של השר כהנא שתתן מענה למאות אלפי אזרחים עולים מזרע ישראל שאינם יהודים", עסקתי רבות בלימוד פרטיה ובהתייעצות עם רבנים ובכירים בתחום הגיור שנחשפו לה. קיבלתי לידי את טיוטת תזכיר החוק העדכנית ואליה אתייחס בחוברת זו.

מדובר ברפורמה רעה ומסוכנת, שתפרק את הגיור הממלכתי במדינת ישראל, תפלא את העם ותביא להונאת המתגיירים.

הרפורמה מלווה בהונאת הציבור משום שכביכול היא שומרת על מעמדה של הרבנות הראשית בהליכי הגיור, בשעה שהיא עושה את ההיפך הגמור. יתרה מזו, כפי שאסביר בהמשך בהרחבה, מטרתה של הרפורמה היא "לשבור את מונופול הרבנות" בענייני הגיור. לשם כך היא באה לעולם כדרישה קואליציונית של מפלגת ישראל ביתנו, שמציגה אותה ככ מכלי לנסות להסתיר זאת.

עכשיו בואו נבין מה המשמעות של "שבירת מונופול" הרבנות הראשית בנושא הגיור: "המונופול" היחיד שקיים כיום לרבנות בענייני הגיור נוגע לפסיקת ההלכה ביחס לדרישות הגיור. מערך הגיור פועל כבר מזמן עצמאית מבחינה מערכתית ובירוקרטית ונמצא באחריות משרד ראש הממשלה. "שבירת מונופול" הרבנות הראשית

שבירת מונופול הגיור של הרבנות משולה לשבירת מונופול הממסד הרפואי על מערך הרפואה בארץ בכלל, ועל קבלת ההחלטות בענייני הקורונה והחיסונים בפרט.

בענייני גיור משמעותה פריצת גבולות ההלכה, פילוג העם לשבטים חלילה והונאה קשה של המתגיירים. שבירת מונופול הגיור של הרבנות משולה לשבירת

מאחר וכמו בנושא הכשרות, גם כאן מדובר בנושא סבוך עם פרטים רבים, אין מנוס מהתייחסות ארוכה ומפורטת שתסביר את אתגרי הגיור ואת הכשלים והסכנות שבמתווה.

הקדמה כללית על סוגיות דת ומדינה בממשלה הזו

עוד לפני שניכנס לפרטי הגיור והרפורמה המוצעת בו, חשוב לומר שלממשלה הזו בהרכבה הנוכחי אין לגיטימציה לערוך שינויים דרמטיים ביחסי הדת והמדינה. האם יעלה על הדעת שמנסור עבאס ווליד טאהא יקבעו עבורנו מיהו יהודי? שעל האצבעות שלהם תעבור

**האם יעלה על הדעת
שמנסור עבאס ווליד
טאהא יקבעו עבורנו מיהו
יהודי?!**

רפורמה דרמטית ושנויה במחלוקת כזו?! הממשלה הזו אפילו אינה נשענת על רוב יהודי והניסיונות לשנות במחטף את אופיה היהודי של המדינה באמצעותה הוא לא לגיטימי. גם בציבוריות היהודית הממשלה הזו נשענת על מי שבמשך שנים נלחמים בכל דבר שמריח ריח יהדות. מפלגות כמו מרצ, העבודה, יש עתיד וישראל ביתנו ודאי אינן שואפות לחזק את הזהות היהודית של המדינה, את היהדות האורתודוקסית האמיתית, ואת הרבנות הראשית. הן אינן שואפות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים, ולא איכות הגיור, ובכלל התפיסה ההלכתית של "מיהו יהודי", עומדים לנגד עיניהן בקידום הרפורמה הזו. במובן הזה "קשר רשעים אינו מן המניין" - גם אם לגופן של רפורמות יש מי שכוונותיהם הן לטובה וסבורים שהן טובות ונכונות, הניסיון לקדם אותן בכפייה ובמעמד צד אחד, באמצעות אצבעותיהם של מי שבמשך שנים ראו ביהדות ובדתיים אויב וכעת חותרים להפיכתה של מדינת ישראל למדינת כל לאומיה וכל מתבולליה, חילונית ופרוגרסיבית, ותוך הדרה מוחלטת של ציבור ענק - חילוני, מסורתי דתי וחרדי - שאינו חלק מהמשחק

כרגע - הניסיונות האלה אינם הגיוניים ואינם לגיטימיים.

שינויים בסטטוס-קוו בענייני דת ומדינה ככל שיש צורך בהם חייבים להיעשות בדיאלוג, בפשרות ובהסכמות, ובקואליציה שבה שותפים כל חלקי העם, ולא בקואליציה חד צדדית שמדירה יותר ממחצית מהעם ונשענת בכלל על אויבי ישראל. שינויים כאלה, אם חלילה יבוצעו, יהיו **חסרי תוקף ויבוטלו ברגע שהממשלה הרעה הזו תחלוף מן העולם.**

אתגר הגיור

עם ישראל אוהב את הגרים. התורה מצווה אותנו על אהבת הגר ומוסיפה לאו מיוחד על הונאתו. דוד מלך ישראל נולד מרות המואבייה, שבדבקוה בנעמי ובמה שספגה בביתה של נעמי הכריזה "עמך עמי ואלוקיך אלוקי". וממנה נלמדו יסודות הגירות לדורי דורות: הזדהות לאומית עם עם ישראל ורצון להיכנס תחת כנפי השכינה ולעבוד את השם אלוקי ישראל ע"י קיום מצוותיו.

בישראל חיים כיום למעלה משלוש מאות אלף אזרחים, שאינם יהודים ועלו לארץ מכוח חוק השבות. אין ספק שמדובר בבעיה קשה שעלולה להביא בעתיד לתהליכי ההתבוללות קשים, ומכאן יש הטוענים כי למדינת ישראל ולעם היהודי אינטרס גדול להביא את מי שאינם יהודים להתגייר ולהפוך ליהודים.

כשלעצמי אני סבור שהפתרון האמיתי לסכנת ההתבוללות, בארץ כמו בקרב יהדות העולם, נעוץ בחיזוק הזהות והתודעה היהודית בקרב היהודים ולא בפתרונות טכניים עקיפים שלא מחזיקים מים. חיזוק הזהות והתודעה היהודית ימנע מיהודים להינשא למי שאינם יהודים כדי שלא לנתק את שרשרת הדורות, יצור גאוות יחידה יהודית, ולאורך זמן יביא גם את מי שאינם יהודים לרצות להיות יהודים במובן האמיתי של המילה, להתחבר לריבונו של עולם ולשמור תורה ומצוות.

הפתרון לסכנת ההתבוללות בוודאי לא יכול לעבור דרך "התבוללות סוציולוגית" שמשמעותה יצירת יהדות חדשה שאינה מבוססת על "משה קיבל תורה מסיני" ואינה כוללת שמירת תורה ומצוות. ועל כך יוכיחו שיעורי ההתבוללות העצומים בקרב היהדות הרפורמית בארה"ב. במובן הזה, דילמת הגיור כיום במדינת ישראל

שונה בתכלית מדילמות הלכתיות שהעולם היהודי התמודד איתן בעבר בשאלות של הקלות או החמרות בגיור. אינו דומה מקרה פרטי ויחסית מצומצם של נישואי תערובת וכד', שבעבר היו מי שציידו בלפתור באמצעות גיור (גם תוך הסתמכות על דעות מקילות), לתופעה חברתית רחבה שמבקשת לנתק בין "עמך עמי" ל"אלוקיך אלוקיי", ולהמציא בתוך עולם ההלכה יהדות לאומית שאיננה דתית ואיננה קשורה לתורה ולמצוות. תנועה חברתית שמבקשת לקבע תודעתית ומעשית יהדות חדשה מבוססת ישראליות, שירות צבאי, ובמקרה הטוב גם חיבה מסורתית לאלמנטים דתיים סמליים בלבד, ללא כל מחויבות לתורה מן השמים.

אכן, התנועה הזו אינה חדשה. היא שעומדת למעשה בבסיס התפיסה של היהדות החילונית שמבקשת לנתק בין היהדות במובן הלאומי שלה ליהדות במובן הזהותי שלה שמחובר לתורה ולמצוות. מאז ימיו של בן גוריון, שהיה מחלוציה של הגישה הזו, עליה מבוססת תפיסת האזרחות של מדינת ישראל. וכאן מונחת סתירה מביכה בדרישה של ליברמן, מלינובסקי ושות' לשינוי כללי הגיור ההלכתי. שהרי ממה נפשך, מי שרוצה להגדיר את עצמו יהודי במנותק מההגדרה ההלכתית מקבל מענה מהמדינה באמצעות אזרחות ישראלית שאינה תלויה כיום בהגדרות ההלכתיות. מי שרוצה להגדיר את יהדותו באמצעות ההלכה חייב להבין שהיהדות וההלכה הם מושגים קבועים ומוחלטים שאינם "פינה כבקשתך" שכל אחד יכול לעצב כרצונו. אכן, "ישראל שחטא ישראל הוא" ומי שנולד לאם יהודיה והוא יהודי על פי ההלכה נשאר כזה גם אם פרק מעליו עול תורה ומצוות, וזה בהחלט יוצר קושי אמיתי להסביר למי שאינו מבין בכך למה יהודי חילוני יכול להיות כזה ואילו המתגיירים נדרשים לקבל על עצמם תורה ומצוות כדי להיות יהודים. אבל זה המצב ההלכתי, ומי שאינו יהודי ואינו מסתפק באזרחות ישראלית ומבקש להיכנס בשערי העם היהודי על פי ההלכה חייב להבין שהיהדות היא מושג קבוע שאליו הוא מבקש להיכנס ואת כלליו הוא צריך לקבל על עצמו, ולא משהו שהוא מגדיר או יוצר בעצמו.

הדרישה להכיר הלכתית אדם כיהודי רק בשל השתייכותו ללאומיות הישראלית והזהדותו, במקרה הטוב, עם אלמנטים יהודיים סמליים כדוגמת הדלקת נרות שבת וכד', מכילה כאמור סתירה פנימית, נוגדת את עקרונות הגיור ההלכתיים הבסיסיים ביותר, ורק מעמיקה לאורך זמן את סכנת ההתבוללות.

כשיליה מלינובסקי וחבריה יוצאים בשצף קצף נגד הרבנות הראשית, רצונה "לקבוע עבורם מהי יהדות ומיהו יהודי", ודרישתה לקבלת עול תורה ומצוות בגיור הם לא מבקשים להסתמך על דעתו היחידה של הרשב"א, שיש מי שמבקשים להקיש מדבריו לימינו ולהסתמך עליו להקל במשמעות קבלת עול מצוות. הם הרי לא מכירים בכלל את הרשב"א הזה... מרבית מי שמבקשים לקעקע את הגיור ההלכתי, מבקשים לנתק לחלוטין בין היהדות במישור הלאומי סוציולוגי שלה ליהדות במושג ההלכתי, ואז לקבל לזה חותמת כשרות הלכתית שממנה הם ביקשו להתנתק...

במובן הזה, המאבק על הגיור הוא מאבק שורשי-תרבותי עמוק בשאלה האם יהדות היא מושג הלכתי או לאומי בלבד, וכאן נעוצה הסכנה הגדולה שלו. התוכן האמיתי והדתי של היהדות הוא המייחד והמבדל אותנו מעמים אחרים והוא גם שעוזר לנו לשמור על עצמנו מפני התבוללות והיטמעות - "אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו". ניתוק היהדות מהתוכן הדתי שלה יטשטש את הייחודיות שלנו ורק יעמיק לאורך זמן את תהליכי ההתבוללות חלילה. ברור שלא הוא זה שימנע אותם. וכאמור, שיעורי ההתבוללות המפחידים בקרב היהדות הרפורמית יוכיחו.

ואולם, גם אם נקבל את העמדה לפיה חלק מהפתרון לסכנת ההתבוללות בישראל עובר דרך מאמצי גיור נרחבים, כאמור לעיל וכהנחת יסוד לדיון - גיור אינו עניין טכני. לא נפתור את סכנת ההתבוללות באמצעות הנפקת תעודות גיור פיקטיביות שלא שוות את הנייר שהן כתובות עליו. כפי שכתבתי כבר בהרחבה, כדי להפוך מגוי ליהודי לא די ברצון להיות חלק מהלאום היהודי ולחיות כאזרח במדינת ישראל, אלא יש צורך בהבנת מושג היהדות האמיתי וברצון אמיתי להיות כזה, וכפועל יוצא מכך בכוונה אמיתית בשעת הגיור לקיים לאחריו את כל המצוות כולן. "עמך עמי ואלוקיך אלוקיי". הרצון של אותם עולים להיות חלק מעם ישראל ולהתגורר במדינת ישראל אינו הופך אותם ליהודים על פי ההלכה ללא שיקבלו על עצמם עול מצוות. כדי ליצור את הכוונה הזו על בסיס הבנה והיכרות עם עולם היהדות וכדי לוודא את קיומה בשעת הגיור נועד הליך ההכשרה הארוך לגיור, הכולל תקופת למידה והתנסות, משפחה מלווה, וכדו'.

נכון הוא שמי שבשעת הגיור התכוון באמת לקבל על עצמו לשמור את המצוות כולן ואחר כך נחלש ברצונו

ואינו מקיים חלק מהמצוות - נשאר יהודי והגיוור שלו אינו מתבטל. כמו ביחס ליהודי חילוני, גם ביחס אליו חל הכלל לפיו "ישראל שחטא ישראל הוא". נכון גם שהמתגייר לא חייב בשעת הגיוור להכיר את כל פרטי ההלכות ויש דברים שהוא ילמד ויקיים לאחר הגיוור. אבל ברור שבשעת הגיוור הוא חייב לרצות באופן אמיתי

שמערך הגיוור והרבנות הראשית עושים כל מאמץ ו"מותחים" את גבולות ההלכה עד כמה שניתן כדי לענות על הקושי הזה. אבל רק עד כמה שניתן. ישנם גבולות הלכתיים שלא ניתן לחצות, ואם לא נשמור עליהם יהפוך הגיוור לפיקציה חסרת משמעות.

לא לשפוך את התינוק עם המים

בישראל פועל כבר עשרות שנים מערך גיוור ממלכתי, אזרחי וצבאי (פרויקט נתיב), שמאפשר לאלו הרוצים בכך לעבור תהליך גיוור ולהפוך ליהודים. מערך הגיוור מתפקד כיחידה עצמאית במשרד ראש הממשלה ופועל בכל הנוגע לדרישות הגיוור ההלכתיות על פי פסיקות הרבנות הראשית. את המערך מאיישים על פי רוב אנשים מסורים שפועלים ללא לאות כדי לקדם את הגיוור.

האם המערכת מושלמת? ממש לא. כמו במערכות בירוקרטיות רבות, גם במערך הגיוור ישנם כשלים וליקויים, יש מי שנותנים שירות טוב יותר ויש מי שפחות, יש מה לתקן והיכן לשפר. בהמשך אגע במקומות שבהן לדעתי אפשר וצריך לחזק ולשפר את מערך הגיוור במדינת ישראל כדי להגדיל את מספר המתגיירים על פי ההלכה, אבל כבר בשלב זה חשוב לומר שכשלים בתפקודו של גוף ממשלתי לא מביאים אותנו בדרך כלל לדרוש את סגירתו או את הפרטתו אלא את תיקונו. כך למשל, למרות הכשלים והביקורת הרבה שלנו על תפקוד המשטרה אני לא מכיר אנשים נורמליים שדורשים לסגור אותה ולהקים מליציות פרטיות. כך גם ביחס לצה"ל, לרשות המיסים והביטוח הלאומי, ועוד ועוד. כל אלו גופים טובים וחשובים שאינם מושלמים ויש לחתור

אין דבר כזה "גיוור מסורתי" של משהו שמראש מקבל על עצמו רק חלק מהמצוות, שהוא בוחר על פי הגדרתו את היהדות ואת עצמו, ואינו מקבל חלק אחר. בוודאי שאין דבר כזה גיוור חילוני של מי שמראש אינו מתכוון לקיים מצוות ומבקש להיות יהודי בפן הלאומי בלבד.

ולהתכוון באמת ללמוד בעתיד ולקיים את כל המצוות. אין שום בסיס הלכתי ושום דעה הלכתית שמאפשרת לגייר מי שמראש מודיע או שאנו יודעים בוודאות שאין לו שום כוונה לקיים את כל המצוות. אין דבר כזה "גיוור מסורתי" של משהו שמראש מקבל על עצמו רק חלק מהמצוות, שהוא בוחר על פי הגדרתו את היהדות ואת עצמו, ואינו מקבל חלק אחר. בוודאי שאין דבר כזה גיוור חילוני של מי שמראש אינו מתכוון לקיים מצוות ומבקש להיות יהודי בפן הלאומי בלבד.

האם המערכת מושלמת? ממש לא. כמו במערכות בירוקרטיות רבות, גם במערך הגיוור ישנם כשלים וליקויים, יש מי שנותנים שירות טוב יותר ויש מי שפחות, יש מה לתקן ואיפה לשפר.

המציאות הישראלית של מי שמקיימים אורח חיים חילוני ומבקשים להתגייר ולהיות יהודים - רצון מבורך כשלעצמו - יוצרת קושי גדול בתחום הגיוור. מציאות של יהודים חילוניים שמהווים מודל למי שמבקשים להתגייר אך לא מבינים מדוע הם נדרשים לקיים אורח חיים דתי מעמיקה את הקושי הזה.

מבלי להיכנס לפרטי הלכות הגיוור הסבוכות נאמר רק

כבר כיום הרבנות מותחת את גבולות ההלכה יותר מדי. אלו גם אלו יכולים וצריכים להמשיך ולדון בתוך בית המדרש, לחלוק ולשכנע, אבל אלו גם אלו חייבים לקבל את פסיקתה של הרבנות הראשית ולשמר סטנדרט מוכר אחד ואחיד של גיורים במדינת ישראל.

למה מרבית העולים שאינם יהודים לא באים להתגייר?

נתחיל מזה שבעיית הגיור במדינת ישראל לא מתחילה בויכוחים הלכתיים על הקלות או על החמרות בגיור. מאות אלפי מי שאינם יהודים על פי ההלכה ועלו לישראל מכח חוק השבות אינם באים להתגייר לא בגלל שהרבנות "מחמירה" או כי היא "לא מספיק מסבירת פנים". הם אינם באים להתגייר פשוט כי אין להם שום סיבה לעשות את זה, כי התרבות הישראלית הנוכחית משרתת להם שלחיות גוי

**מחלוקות בתורה ובהלכה,
כמו מחלוקות בתחום
הרפואה ובתחומים רבים
נוספים, הן דבר טוב ומבורך
שתורם לבירור האמת,
ובתנאי שבסופו של יום ישנו
גורם מוסמך שמכריע ועל פיו
נקבעת המדיניות המעשית.**

כל העת לתיקונם, יש בהם אנשים עם תודעת שירות טובה יותר ויש עם פחות, אולם איש אינו מעלה בדעתו לסגור אותם ולהעביר את סמכויותיהם לגופים פרטיים. משום מה רק במה שנוגע לממסד הדתי, שהוא הסמכות הממלכתית לענייני היהדות במדינה והביטוי הממלכתי ליהדותה של המדינה, יש מי שכבר שנים מבקשים לסגור ולהפריט ומנהלים לשם כך קמפיין השחרה שמדגיש את הכשלים ומתעלם מהתפקיד והעשייה החשובה.

בפועל, הרוב המוחלט של רבני ישראל, ובהם רבני הציונות הדתית, עומד על שמירת מעמדה של הרבנות הראשית. הדרישה להפקיע את ענייני היהדות מהרבנים ומהרבנות משולה לדרישה להפקיע את מערכת הבריאות מידי הרופאים או את מערכת המשפט מידי השופטים. גם הדרישה לפרק את "הממסד הדתי" ולהעביר את ההחלטות הציבוריות בענייני היהדות וההלכה לפסיקות פרטיות של כל רב ורב כמוה כדרישה לפרק את משרד הבריאות ולהשאיר את קביעת המדיניות לכל רופא ורופא. מחלוקות בתורה ובהלכה, כמו מחלוקות בתחום הרפואה ובתחומים רבים נוספים, הן דבר טוב ומבורך שתורם לבירור האמת, ובתנאי שבסופו של יום ישנו גורם מוסמך שמכריע ועל פיו נקבעת המדיניות המעשית.

כפי שנרחיב מיד, מקומה של הרבנות הראשית בתחום הגיור וקיומה של פסיקה ממלכתית אחידה חשובים שבעתיים לשמירה על אחדות העם ולמניעת הונאת המתגיירים. לכן, הדרישה ל"ביטול המונופול של הרבנות הראשית" בתחום הגיור ולהפרטתו של הגיור ולפסיקות הלכה שונות חמורה ושגויה.

הדברים אמורים לשני הצדדים - גם לאלו שמבקשים להקל יותר מהרבנות הראשית וגם לאלו הסבורים כי

**הם לא באים להתגייר פשוט
כי אין להם שום סיבה
לעשות את זה, כי התרבות
הישראלית הנוכחית משרדת
להם שלחיות גוי במדינת
ישראל זה סבבה וש"אף
רב לא יקבע לכם אם אתם
יהודים". הם לא באים מפני
שיש מי שטורח להסביר
להם ש"כל אחד והיהדות
שלו" ושהם בכלל יהודים
כי הם משרתים בצבא. כי
יש מי שטורח להדגיש להם
שהתבוללות זה סבבה.**

במדינת ישראל זה "סבבה" וש"אף רב לא יקבע לכם אם אתם יהודים". הם לא באים מפני שיש מי שטורח להסביר להם ש"כל אחד והיהדות שלו" ושהם בכלל יהודים כי הם משרתים בצבא. כי יש מי שטורח להדגיש להם שהתבוללות

זה מדהים ומכיל והרבנות זה שמרני ופרמיטיבי. בכל זה השר כהנא אינו מבקש לטפל.

שמעתי את השר כהנא מסביר ביהירות בראיון לתקשורת שעד כה "אף אחד לא נקף אצבע" כדי לפתור את בעיית הגיור, ורק הוא, "המציל הלאומי", הולך לעשות זאת. מעבר לחוצפה ולכפיות הטובה שיש באמירה המקוממת הזו כלפי מי שכבר עשרות שנים מוסרים את הנפש יומם ולילה על הגיור, היא חושפת - בעצם הניסיון לתלות במחלוקות ההלכתיות הנוגעות לגיור את בעיית הגיור - את חוסר ההבנה של השר בנושא הגיור ואתגריו.

מי שרוצה לפתור את בעיית הגיור, וממילא את סכנת ההתבוללות הגדולה שמתפתחת במדינת ישראל, צריך קודם כל לשנות את התפיסה. צריך לחזק את מערך הגיור הממלכתי בתקנים ובתקציבים. לצאת במסע הסברה גדול וארוך - טווח שיסנה תודעה ויסביר לעולים את חשיבות הגיור ואת חשיבות היותם יהודים על פי ההלכה. מסע ההסברה הזה צריך כמובן לכלול את החברה הישראלית כולה ולחזק אצלה את התודעה והזהות היהודית האמיתית.

● האם ידעתם שבסיס תקציב מערך הגיור הוא גרעוני מיסודו ובקושי מספיק לתקציב שהוא צריך להעביר למכון של הסוכנות היהודית על פי ההסכם שנחתם בינה לבין הממשלה?

● האם ידעתם שאין בתקציב הזה שקל אחד להסברה או לתמיכה במיזמים חשובים כדוגמת משפחות שמאמצות מתגיירים ומלוות אותם לאורך התהליך?

● האם ידעתם שלמעריך הגיור אין אף לא מקווה אחד למתגיירים ושהמתגיירים צריכים לנסוע מקצה אחד של הארץ לקצה השני ולהמתין לפעמים שבועות רבים עד שמתפנה תור באחד מהמקוואות הבודדים שמאפשרים טבילת מתגיירים?

● האם ידעתם שמכון הגיור "עמי" של הרב דרוקמן, שעשה עבודת קודש מדהימה ומסבירת פנים ואחראי לכשליש מהגיורים במדינת ישראל, נסגר לאחרונה בגלל איזו שטות

בירוקרטית של משפטנים שלקחו לו תקציב של כמה גרושים שהוא קיבל כתמיכה מהמדינה?

● האם ידעתם שלאחרונה מונו שישה דיני גיור חדשים אבל הם מונו לשליש משרה בשכר של בין 3,000 ל-5,000 ש"ח לחודש כאשר במקביל נאסר עליהם לעבוד בכל עבודה נוספת כך שאין להם יכולת לפרנס את משפחתם? האם ידעתם שפניה על כך נשלחה לשר כהנא לפני יותר מחודש והוא לא עשה עם זה כלום? זה נראה לכם הגיוני?

● ובכלל, נראה לכם הגיוני שאפשר לייבש את מערך הגיור הממלכתי, לחבוט בו השכם והערב ולהצר את צעדיו, ואז לבוא אליו בטענות שהוא לא עושה את העבודה?!

● האם ידעתם שחלק גדול מדיני הגיור גדלו בבתי המדרש של הציונות הדתית גם הם וגם הדיינים החרדים נעימי הליכות ומסבירי פנים.

לכן מי שרוצה לקדם את הגיור במדינת ישראל צריך לעסוק בעיקר ולא בטפל, והעיקר הוא חיזוק מערך הגיור בתקנים ובתקציבים, בניית מקוואות מפוארים בפריסה ארצית, ובעיקר, קידום לאורך זמן של מערכת הסברה ושינוי עומק תרבותי שיתמוך בכך. ושינוי זה דורש תקציב והרבה עבודה ולא איזו רפורמה פופוליסטית שבכלל נמצאת על השולחן בשל דרישה קואליציונית של ישראל ביתנו, ושמש, אבל ממש, לא מבקשת לתקן ולשפר. אין בעניין הזה קיצורי דרך.

מיד נגיע למחלוקות ההלכתיות בנושא הגיור ולוויכוח סביב הרבנות הראשית, אבל ההתמקדות בזה היא התמקדות בטפל שנועדה לברוח מעיסוק בעיקר. מדובר בחלק מקמפיין שנועד להחליש את הרבנות הראשית ואת הביטויים הממלכתיים ליהדותה של המדינה ולעשות להם דה-לגיטימציה. קמפיין שנועד לפגוע בזהות היהודית של המדינה. הקמפיין נגד הרבנות הוא ארוך שנים ולמרבה הצער גם אנשים טובים אצלינו כבר נופלים ברשתו.

שמעתי את אחד הרבנים המעטים שתומכים ברפורמה מתייחס אליה בראיון ברשת ב' בתכניתם של קלמן ליבסקינד ואסף ליברמן ומספר על חווית הגיור הטובה של כלתו ברבנות. מאידך, הוא שיתף בחוויה שלו מנשים אחרות שישבו בחדר ההמתנה ורעדו מפחד לפני הכניסה לבית הדין. יש לי כבוד גדול לרב המדובר, אבל בכל הכבוד

תפקידה החשוב של הרבנות הראשית ביצירת פסיקת הלכה אחידה בענייני גיור

המרכיב ההלכתי וההשקפתי החשוב ביותר בגיור ממלכתי במדינת ישראל הוא קיומה של מדיניות הלכתית אחידה שתשמור על אחדות העם. במובן הזה עצם קיומה של פסיקה הלכתית אחידה חשוב בהרבה מ'נכונותה' של הפסיקה.

הסבר רעיוני לכך ניתן למצוא בפירושו של הרמב"ן על הפסוק בדברים י"ז, י"א "לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל":

"וענינו, אפילו תחשוב בלבך שהם טועים, והדבר פשוט בעיניך כאשר אתה יודע בין ימין לשמאלך, תעשה כמצותם. ואל תאמר איך אוכל החלב הגמור הזה או אהרוג האיש הנקי הזה, אבל תאמר: כך צוה אותי האדון המצוה על המצות שאעשה בכל מצותיו, ככל אשר יורוני העומדים לפניו ... ועל משמעות דעתם נתן לי התורה אפילו יטעו. וזה כענין רבי יהושע עם רבן גמליאל ביום הכיפורים שחל להיות בחשבונו. והצורך במצוה הזאת גדול מאד, כי התורה נתנה לנו בכתב, וידוע הוא שלא ישתנו הדעות בכל הדברים הנולדים, והנה ירבו המחלוקות ותעשה התורה כמה תורות. וחתך לנו הכתוב הדין, שנשמע לבית דין הגדול העומד לפני השם ... בכל מה שיאמרו לנו בפירוש התורה ... כי על הדעת שלהם הוא נותן להם התורה, אפילו יהיה בעיניך כמחליף הימין בשמאל, וכל שכן שיש לך לחשוב שהם אומרים על ימין שהוא ימין, כי רוח השם על משרתי מקדשו ולא יעזוב את חסידי, לעולם נשמרו מן הטעות ומן המכשול".

הראשונים נחלקו, אמנם, האם המצווה הזו חלה מן התורה רק על הסנהדרין הגדולה בירושלים או על כל הנהגה רוחנית בעם ישראל ו"יפתח בדורו כשמואל בדורו". אבל העיקרון המונח בדברי הרמב"ן הוא בוודאי נכון משזכינו לקיבוץ גלויות ולמדינה עצמאית ריבונית עם רבנות ראשית ממלכתית וצורך חיוני לשמור על אחדות העם ושלמותו.

בתחום הגיור היסוד הזה קריטי לא רק בשל העיקרון הכללי אלא גם כדי לשמור על אחדות העם, למנוע הונאה של המתגיירים, למנוע מצב שבו גיורים מסוימים מוכרים בקהילות מסוימות ואינם מוכרים בקהילות אחרות, למנוע בעיות ברישום הנישואין ולמנוע את הצורך בניהול ספרי יוחסין ובפילוג העם לשבטים בדורות הבאים. במדינת ישראל הרבנות הראשית היא הגורם המוסמך

מדובר בטיעון לא רציני. אני מזמין אותו לסיור בבתי המשפט או באולמות המתנה לראיונות עבודה. אנשים רועדים מפחד ומהתרגשות פעמים רבות לפני הליכים פורמליים שישפיעו על עתידם. אין לכך דבר וחצי דבר עם הסברת הפנים של המערכת או הדיינים. אותו רב טען בתוקף שמטרת הרפורמה היא לא לשנות את הסטנדרטים ההלכתיים ולא לעסוק ב"איך" מגיירים, אלא רק ב"מי" מגייר. המטרה, כך לפי דבריו, היא לאפשר הקמת בתי דין נוספים של רבני ערים שייצרו תחרות על השירות, ההנגשה והסברת הפנים, תוך כפיפות מוחלטת לפסיקות אחידות וממלכתיות של הרבנות הראשית.

**המרכיב ההלכתי
וההשקפתי החשוב ביותר
בגיור ממלכתי במדינת
ישראל הוא קיומה של
מדיניות הלכתית אחידה
שתשמור על אחדות העם.
במובן הזה עצם קיומה של
פסיקה הלכתית אחידה
חשוב בהרבה מ'נכונותה'
של הפסיקה.**

אלא שעיון בפרטי הרפורמה כפי שפורסמו וכפי שהגיעו לידיי ובחינתם על רקע מטרתה, מלמדים שלא זה המצב. אותו רב כנראה הוטעה, ולא רק הוא. בימים האחרונים פורסמו מספר מכתבים ומאמרים של רבנים שכביכול תומכים ברפורמה, ושלרבים מדבריהם אני הקטן מסכים מאוד. אלא שכאשר אני משווה את האמור במכתביהם לתזכיר החוק שהגיע לידיי ולרפורמה כפי שהיא עומדת על הפרק אין קשר בין הדברים. אותם הרבנים לא קיבלו כנראה לידיהם את הרפורמה עצמה ואינם מכירים את פרטיה ואני סמוך ובטוח שכאשר הם ייחשפו להם, יתנגדו לה ברובם בכל תוקף, על פי התנאים שהתנו הם עצמם.

**המחשבה שניתן יהיה לכפות
על העולם הדתי עקרונות
הלכתיים בחקיקה היא
מופרכת מיסודה. אני נזכר
בהקשר הזה בחקיקה של
הכנסת שדרשה להזין בכפיה
אסירים ביטחוניים ששובתים
רעב. הממסד הרפואי התנגד
לכך, טען שמדובר בחקיקה
הסותרת את שבועת
הרופאים והרוב המוחלט
של הרופאים הודיעו כי
יסרבו להזין אסירים בכפיה.
התוצאה היא שהחוק הפך
לאות מתה.**

לאות מתה. ואם זה כך בסוגיות רפואיות, על אחת כמה וכמה שזה יהיה כך בסוגיות הלכתיות. אפשר יהיה לקבוע בחוק עשרות פעמים חובה על כל רב וכל רשם נישואין להכיר בגיורים שיבוצעו בבתי הדין שיקימו רבני ערים, אבל אם הפסיקה ההלכתית של חלק מבתי הדין האלה לא תהיה מוכרת אצל רוב מניין ובניין הפוסקים והדיינים, הרוב המוחלט של הרבנים לא יכיר בגיורים האלה ולא יתן להם נפקות. כך גם חלקים גדולים מאוד בציבור הישראלי ינהגו, לרבות חילונים ומסורתיים, שיבקשו לשמור על היחוס שלהם ולוודא שילדיהם ונכדיהם נישאים ליהודים ונשארים יהודים על פי ההלכה וינהגו על פי הוראות הממסד הרבני. התוצאה תהיה הונאה גדולה של מי שיתגיירו בבתי הדין האלה וימצאו עצמם מול שוקת שבורה כשרבים רבים אינם מכירים ביהדותם.

ובכל זאת, על מה המחלוקת ההלכתית?

ישנן מספר מחלוקות הלכתיות הנוגעות לתנאי הגיור. אחת המרכזיות שבהן נוגעת לגיור קטינים במשפחות

לפסוק הלכה אחידה בשאלות ציבוריות וממלכתיות כדוגמת הגיור. אפשר להסכים עם פסיקותיה ואפשר לחלוק עליהן ולנסות לשנותן, אבל אי אפשר שכל אחד יפסוק לעצמו ויגדיר את שערי הכניסה לעם היהודי במדינת ישראל על פי השקפתו. בדיוק כפי שאי אפשר שכל אחד יקבע בבית החולים או בבית המרקחת הפרטי שלו אלו תרופות מותרות לשימוש, ובדיוק כפי שאי אפשר שכל יצרן מזון יקבע לעצמו מה דרישות התברואה הנדרשות, או שכל מהנדס יקבע באלו עומסים אמור בניין לעמוד כדי לקבל היתר בניה. בכל אלו ישנן מחלוקות מקצועיות לגיטימיות בין אנשי המקצוע השונים, אבל לכולם ברור שבסופו של יום ישנה מערכת ממלכתית ששומעת את כל הדעות, דנה, מכריעה, וקובעת סטנדרטים שמחייבים את כולנו. ככה זה במדינה ובחברה מתוקנת.

יתרה מזו, המחשבה שניתן יהיה לכפות על העולם הדתי עקרונות הלכתיים בחקיקה היא מופרכת מיסודה. אני נזכר בהקשר הזה בחקיקה של הכנסת שדרשה להזין בכפיה אסירים ביטחוניים ששובתים רעב. הממסד הרפואי התנגד לכך, טען שמדובר בחקיקה הסותרת את שבועת הרופאים והרוב המוחלט של הרופאים הודיעו כי יסרבו להזין אסירים בכפיה. התוצאה היא שהחוק הפך

**בתחום הגיור היסוד הזה
קריטי לא רק בשל העיקרון
הכללי אלא גם כדי לשמור
על אחדות העם, למנוע
הונאה של המתגיירים, למנוע
מצב שבו גיורים מסויימים
מוכרים בקהילות מסויימות
ואינם מוכרים בקהילות
אחרות, למנוע בעיות
ברישום הנישואין ולמנוע
את הצורך בניהול ספרי
יוחסין ובפילוג העם לשבטים
בדורות הבאים.**

לא דתיות שאינן שומרות תורה ומצוות. קטינים שאינם אינה יהודיה ואינה באה להתגייר וממילא אורחות חיי הבית שבו הם גדלים ומתחנכים מתנהלים שלא על פי תורה ומצוות.

זו סוגיה הלכתית סבוכה שאני הקטן ממש לא מתיימר להכניס ראשי בין הרים גדולים ולהכריע בה. היא נשענת על מספר שאלות יסודיות בהלכות גיור כמו למשל האם הידיעה שהקטין לא ישמור תורה ומצוות בגדלותו שומטת את הקרקע מתחת ליכולת להגדיר את הגיור כ"זכות" עבורו, וממילא מתחת ליכולת לגייר קטין שלא מדעתו בהתבסס על הכלל של "זכין לאדם שלא בפניו". כך גם לגבי הכלל ההלכתי "הגדילו יכולים למחות" - האם הוא נפסק להלכה. בתנאי שכן מה משמעותו, האם נדרשת מחאה מפורשת או שדי באי שמירת תורה ומצוות בפועל כדי שהגיור יתבטל. ועוד. ישנן בשאלות הללו דעת רוב הפוסקים וישנן דעות מיעוט. ישנם אכן מקרים בהלכה שבהם ניתן לסמוך על דעת המיעוט, ועמדה כזו, כשלעצמה, אינה לא לגיטימית מבחינה הלכתית. אבל אם הכרעת הרבנות הראשית לא תתקבל וכל רב עיר יפסוק ויגיר כפי הבנתו איבדנו את הגיור הממלכתי ואת אחדות העם בדורות הבאים.

מחלוקת נוספת נוגעת למהות הדרישה לקבלת עול תורה ומצוות, ובעיקר למידת יכולתם של הדיינים להסתמך על דבריו של המתגייר בפניהם ולהתעלם מנסיבות חיצוניות שמלמדות על כך שהסיכוי שהוא מתכוון באמת לשמור תורה ומצוות לאחר הגיור נמוך עד לא קיים. גם כאן ישנה דעת רוב הפוסקים וישנן דעות מיעוט לגיטימיות בתוך בית המדרש. אבל גם כאן, שוב, השאלה איננה האם עמדה הלכתית מסוימת היא לגיטימית בתוך בית המדרש אלא האם לגיטימי שכל רב יפסוק ויגיר על פי השקפתו והאם לגיטימי לכפות בחקיקה על כל הרבני ישראל ועל כל עם ישראל לסמוך על הדעות הללו ולהכיר בגיור הזה, באופן שיביא לפילוג גדול בעם ולהונאת המתגיירים.

אבל השר כהנא טוען שברפורמה שלו נשמר מעמדה של הרבנות הראשית?

בהודעה לתקשורת התהדר אכן מתן כהנא בכך שהוא שומר על מעמדה של הרבנות הראשית בגיור. ההסבר שלו לכך נשען על סמכות שהוא טוען שהוא מעניק לרבנות לשלול את סמכות הגיור מרב שלא יפסוק על פי הנהלים.

אלא שלמרבה הצער האמירה הזו אינה אמת.

ראשית, הרפורמה קובעת ומבקשת לעגן בחוק כי בתי הדין של רבני הערים יהיו עצמאיים לחלוטין בפסיקותיהם ההלכתיות. גם מנהלתית הם לא יהיו כפופים לרבנות הראשית או למערך הגיור הממלכתי אלא למנהל מחוז רבני ערים - פקיד שלא ברור מי ממנה אותו, ואף לא לוועדת ההיגוי החדשה. על פי הרפורמה כל רב ישוב (כן, כל רב ישוב, ואפילו לא רב עיר) יוכל להקים כמה מותבי גיור שהוא ירצה ולגייר בכל הארץ על פי פסיקתו - לא נדרש שום אישור להקמת בית דין או להרכב הדיינים בו, ובתי הדין יהיו עצמאיים בדרישות ובהליך הגיור. הרפורמה מבקשת להעניק לכל רב עיר או ישוב סמכות גדולה יותר מזו שישנה היום לרב הראשי ביחס לכל מערך הגיור.

שנית, הרפורמה כוללת הקמה של וועדת היגוי לבתי הדין החדשים שהרכבה כולל שני נציגים שימנה ראש הממשלה (אוטוטו חלילה יאיר לפיד...), שני נציגים שימנו הרבנים הראשיים, ואת יו"ר הוועדה שימנה השר לשירותי דת בהסכמת הרב הראשי. רוב של שלושה מול שניים לנציגי הממשלה. כהנא מעוניין אמנם לפי דבריו למנות כרגע את הרב דרוקמן, ואולם מי ערב לנו את מי ימנה השר הבא? כשמחוקקים רפורמה מבנית צריך לבחון איך היא תעבוד הרבה שנים קדימה ולא רק כאן ועכשיו בהרכב האנושי הנוכחי של השחקנים הרלוונטיים. ומה אם לא תהיה הסכמה בין השר לרב הראשי לגבי זהות יו"ר הוועדה והוועדה לא תוקם?

שלישית, על פי הרפורמה ועדת ההיגוי תקבע את כללי הגיור. כלומר, את הכללים ההלכתיים שעל בסיסם ניתן יהיה לגייר. ועדת ההיגוי היא גוף מנהלי ולא הלכתי ושוב יש רוב לנציגי הממשלה ולא הרבנות הראשית, היא תקבע את הכללים. הרפורמה מבקשת באופן תקדימי להכתיב לרבנים עקרונות הלכתיים בחקיקה ובכך לפתוח פתח עתידי לכפיית "הלכות" על רבנים בחקיקה ראשית או משנית.

רביעית, הרפורמה קובעת מפורשות כי ניתן יהיה לשלול סמכות של דין גיור רק בשל עניינים טכניים של טוהר מידות ומשמעת, ולא בשל פסיקה הלכתית לא מקובלת.

חמישית, שלילת סמכות הגיור יכולה להתבצע על פי מתווה כהנא רק לאחר המלצה **פה אחד** של וועדת ההיגוי, שבה, כאמור, אינטרסים שונים (שנובעים מהגורמים הממנים השונים) ורוב לנציגי הממשלה ולא לנציגי הרבנות הראשית.

שישית, על פי הרפורמה נדרש רוב מיוחס וחוסר תקדים במועצת הרבנות הראשית כדי לפסול דיין או הרכב (לאחר המלצה פה אחד של וועדת ההיגוי). בהינתן שכהנא מבקש לשנות בעתיד גם את שיטת מינוי רבני הערים ולהעבירה למועצת העיר (גוף חילוני ברובו), לא ניתן לדעת אלו רבנים ימונו בערים הגדולות ומה תהיה ההשפעה של שינוי זה על הרכב מועצת הרבנות הראשית.

שביעית, על פי הרפורמה של כהנא מי שיוסמך לאשר את הגיורים ולחתום על תעודות ההמרה, ויחליף למעשה את הרב הראשי כראש העדה הדתית, יהיו ממוני המחוזות שימונו על ידי הממשלה. הם שיאשרו את הגיור ואישורם יהיה סופי ובלתי ניתן לערעור. גם להם לא ניתן למעשה שום שיקול דעת. סמכותם הינה פרוצדורלית לחלוטין ובהתקיים התנאים הפרוצדורליים של ההליך הם יהיו חייבים לאשר את הגיור.

שמינית, על פי הרפורמה הגיורים שיערכו בבתי הדין של רבני הערים יהיו סופיים, לא ניתן יהיה לערור על כשרות גיור או לבטל אותו בערכאה גבוהה יותר, וגם שאלה שתתעורר בעתיד ביחס לכשרות גיור מסויים תידון ותוכרע אך ורק בפני אותו הרכב שערך את הגיור.

תשיעית, על רקע כל האמור, ולאחר שיקבעו בחוק עצמאות בתי הדין ו"שבירת מונופול הרבנות בענייני גיור", סמכות וועדת ההיגוי לקבוע את עקרונות הגיור, סופיות החתימה של ממוני המחוזות על תעודות ההמרה, והצורך בהמלצה פה אחד של וועדת ההיגוי לשלילת סמכות גיור, אין שום סיכוי בעולם שבג"ץ יאשר פסילה של דיין או הרכב בשל פסיקה הלכתית שונה מזו של הרבנות הראשית, פסיקה שמעמדה לא מוזכר כלל במתווה ולא מעוגן בחקיקה.

מן האמור עולה שמתן כהנא משאיר לרבנות הראשית מעמד שהוא לא יותר מסמלי וחוסר השפעה אמיתית על הגיור. וכאן אנו באים למה שכבר הפך למרבה הצער לשיטה אצלו: הפרחת סיסמאות שקריות בדבר חיזוקה כביכול של הרבנות הראשית כדי לפזר מסך עשן סמך שיכסה על הפגיעה ברבנות ובתפקידה הממלכתי החשוב. כך בכשרות, כאשר מודל שלושת הרבנים פגע אנושות בכשרות הממלכתית ועיקר למעשה את מעמדה של הרבנות, וכך כעת בגיור. כהנא בונה כנראה

על העובדה שמדובר בנושאים סבוכים הבנויים מפרטים רבים שעושים את ההבדל, ועל כך שהציבור הרחב לא מחזיק ראש בכל הפרטים ויקנה את הסיסמאות שהוא מפריח לאוויר.

אז מה כן?

ראשית, על כל מתווה יש הצורך להיות מתואם ולקבל את הסכמתה של הרבנות הראשית מראש. שנית, גם אם יש רצון לאפשר לרבני ערים להקים עוד בתי דין לגיור ולהנגיש יותר את הגיור, יש לקבוע בחוק את סמכותה הבלעדית של הרבנות הראשית בפסיקת ההלכה בענייני הגיור ולהכפיף את בתי הדין ואת המערך כולו לפסיקות אלו, בדיוק כפי שבתי משפט מחוזיים כפופים לפסיקות היוצאות מבית המשפט העליון. רק כך ישמר גיור אחיד, המתגיירים יוכלו לבוא בקהל בכל חלקי העם, ותישמר אחדות העם בדורות הבאים. יש לעגן את הצורך באישורה של הרבנות הראשית לכל מותב ולקבוע במפורש את סמכותה לשלול את סמכות הגיור ממי שיפעל בשונה מפסיקה זו. על הרכב וועדת ההיגוי להיות עם רוב לנציגי הרבנות הראשית ולוודא כי בכל מצב יהיה בה קוורום חוקי עם רוב לרבנות. יש לייצר הבחנה ברורה בין סוגיות מנהליות שיהיו בסמכותה של וועדת ההיגוי לסוגיות הלכתיות שישארו בסמכותה של הרבנות הראשית. אחרת תיעשה התורה כתורות רבות ותיגרם הונאה גדולה למתגיירים.

ומה עם הטענה שאין ברירה ועלינו לבחור בין המתווה הרע של ליברמן שמוציא כליל את הרבנות מהתמונה לבין המתווה שמנסה כהנא לקדם והוא הרע במיעוטו?

אני מניח שאתם מבינים את האבסורד בטענה הזו. אחרי שהקימו ממשלה עם השמאל ועם מי שנלחמים ביהדותה של המדינה וחתמו על הסכם קואליציוני רע, הם מסבירים לנו שאין ברירה וזה הרע במיעוטו?!

יתרה מזו וכאמור לעיל, המתווה של כהנא אינו משאיר לרבנות הראשית מעמד יותר מסמלי. זה סוג של ישראלוף אבל למעשה מדובר באותה הגברת במעט שינוי אדרת. מקורותיי אומרים לי שהמתח שקיים לכאורה בין כהנא לישראל ביתנו בעניין הוא משחק

ההסכם מאפשרת גם את המתווה שישאיר את הגיורים כפופים לפסיקות ההלכתיות של הרבנות הראשית. "ימינה" ומתן כהנא יכולים וצריכים להתעקש, ובהעדר הסכמה אף להטיל וטו על המתווה החמור של ישראל ביתנו ולהצביע נגדו אם יעלה להצבעה בכנסת.

האם זה יזעזע את הקואליציה? ייתכן מאוד. יחד עם זאת, אני מתקשה להאמין שליברמן יפרק את הקואליציה על מתווה הגיור. כמו לשאר השותפים, יש גם לו הרבה מה להפסיד מפירוק הממשלה והליכה לבחירות או הקמת קואליציה אחרת בלעדיו בכנסת הזו. אבל גם אם כן, הפרטת הגיור ופילוג העם יהיו בכייה לדורות והם חשובים הרבה יותר משרידותה של הקואליציה.

ובכלל, מדוע הצד השמאלי של הקואליציה יכול פעם אחר פעם להפר משמעת קואליציונית ולהצביע על פי צו מצפוננו ובצד הימני אין שום קווים אדומים מלבד שרידותה הפוליטית של הקואליציה?! הגיור הוא בהחלט קו אדום שחייב למתוח כל מי שאחדות העם ויהדותה של המדינה חשובים לו.

אבל יש רבנים שתומכים במתווה הגיור של כהנא?

יש לי כבוד גדול לרבנים המעטים שתומכים ברפורמות של השר כהנא. כבודם במקומם מונח, אבל הם מעטים ואפשר לספור אותם על יד אחת. הניסיון לצייר מציאות שקולה כאילו יש רבנים שתומכים ויש רבנים שמתנגדים והקולות שקולים ולגיטימי להכריע ככל אחד מהם הוא עיוות מסוכן. עובדתית מול מיעוט הרבנים שתומכים במתווה של כהנא ניצבים רוב מוחלט של מניין ובניין של רבני ישראל והציגות הדתית שמתנגדים לה. אחוז אחד שתומך מול תשעים ותשעה אחוזים שמתנגדים.

מחלוקות בבית המדרש הן דבר לגיטימי ומבורך, אבל עצם קיומן של דעות שונות לא פותר את הצורך בקיומו של מנגנון הכרעה מעשי שעל פיו יש לפעול במציאות. המנגנון הזה כולל הן את הכלל ההלכתי והדמוקרטי הפשוט לפיו הולכים אחר הרוב, וכאמור בעניין הגיור מדובר ברוב מוחלט, והן את מעמדה של הרבנות הראשית כסמכות ההלכתית הממלכתית העליונה לפסיקה בשאלות ציבוריות במדינת ישראל. הניסיון להתלות ברבנים בודדים ולפעול על פיהם משול להחלטה להישען על מיעוט קטן של רופאים מכחישי קורונה ומתנגדי חיסונים מול העמדה של רוב מוחלט

יש לקבוע בחוק את סמכותה הבלעדית של הרבנות הראשית בפסיקת ההלכה בענייני הגיור ולהכפיף את בתי הדין ואת המערך כולו לפסיקות אלו, בדיוק כפי שבתי משפט מחוזיים כפופים להלכות היוצאות מבית המשפט העליון.

מתואם שנועד להציג את "השוטר הטוב" ו"השוטר הרע". ליברמן יאיים במתווה גרוע בדיוק כדי שכהנא יוכל להסביר שאין ברירה וצריך ללכת על הרע במיעוטו ולתמוך במתווה שלו.

ושלישית, זה לא נכון שהממשלה מחויבת למתווה הדווקני של ישראל ביתנו. בנספח דת ומדינה להסכמים הקואליציוניים יש אכן התחייבות לאפשר לרבני ערים לגייס ויש גם הצעת חוק כללית בעניין, אבל הפרטים ממש לא נקבעו בהסכם או בהצעת החוק הזו. פרשנות

המתח שקיים לכאורה בין כהנא לישראל ביתנו בעניין הוא משחק מתואם שנועד להציג את "השוטר הטוב" ו"השוטר הרע". ליברמן יאיים במתווה גרוע בדיוק כדי שכהנא יוכל להסביר שאין ברירה וצריך ללכת על הרע במיעוטו ולתמוך במתווה שלו.

**המציאות הנוכחית היא
שמיעוט הרבנים הקטן
הזה חובר לאיווט ליברמן,
מירב מיכאלי, ניצן הורביץ,
יאיר לפיד ואפילו מנסור
עבאס - גורמים שבמשך
שנים נאבקים ביהדותה של
המדינה ומבקשים להפוך
אותה למדינת כל אזרחיה
וכל לאומיה - ומבקש
באמצעותם לכפות את
עמדתו על עם ישראל כולו
בקואליציה שאפילו אינה
נשענת על רוב יהודי. וזה
כבר ממש לא לגיטימי.**

ונכדיו יישרו יהודים, לא יכירו בגיורים הללו ואין שום חוק בעולם שיוכל לכפות עליהם לעשות זאת. התוצאה תהיה, כאמור, הונאה של המתגיירים ופגיעה קשה באחדות העם.

אבל מתן כהנא טוען שהוא מגבש את המתווה יחד עם הרב דרוקמן?

הניסיון של כהנא ואנשיו לטעון שהרב דרוקמן מסכים עם העיקרון של הרפורמה ונשאו רק "כמה פרטים קטנים" ללבן איתו הוא תרגיל יחסי ציבור לא הגון. ה"דברים הקטנים" שנשאו לא מוסכמים הם אלה הנוגעים למעמדה של הרבנות הראשית ופסיקותיה, וזה כאמור לב ליבו של העניין.

השבוע השתתף הרב דרוקמן בישיבת מועצת הרבנות הראשית ואף חתם לצד חברי המועצה על קריאה לביטול הרפורמה כפי שהיא ועל דרישה כי כל מהלך בגיור ייעשה בתאום ובהסכמת הרבנות הראשית ובאופן שישמור על אחדות הגיור ושלמות העם.

זה מה שנקרא "שקר לבן", וכידוע במקרים רבים, הוא חמור יותר משקר ברור. כהנא ואנשיו אכן מקיימים שיח עם הרב דרוקמן בעניין ואולם מהרב דרוקמן שומעים

בקרב אנשי הרפואה ומול העמדה הרשמית של משרד הבריאות, ויש כידוע לא מעט רופאים בפורומים השונים המתנגדים לחיסונים. אף אדם רציני לא היה מבקש להישען על עמדתם המקצועית החולקת ו"לשבור את המונופול" של משרד הבריאות והממסד הרפואי.

זכותם של רבנים להחזיק בעמדותיהם בסוגיית הגיור, כפי שזכותם של רופאים מתנגדי חיסונים להחזיק בעמדותיהם, אבל לא זכותם לנסות לכפות את דעת המיעוט שלהם על מדינת ישראל באמצעות חבירה לגורמים שעויינים את היהדות ופועלים ממניעים אחרים לחלוטין.

המציאות הנוכחית היא שמיעוט הרבנים הקטן הזה חובר לאיווט ליברמן, למירב מיכאלי, לניצן הורביץ, ליאיר לפיד ואפילו למנסור עבאס - גורמים שבמשך שנים נאבקים ביהדותה של המדינה ומבקשים להפוך אותה למדינת כל אזרחיה וכל לאומיה - ומבקש באמצעותם לכפות את עמדתו על עם ישראל כולו בקואליציה שאפילו אינה נשענת על רוב יהודי. וזה כבר ממש לא לגיטימי.

והאמת היא שזה גם לא יעבוד. המחשבה שניתן יהיה לכפות על העולם הרבני והדתי ועל רוב העם שקשוב לו בנושאים כאלה עמדה הלכתית באמצעות חקיקה היא תלושה ומנותקת מהמציאות. העולם הרבני והדתי, וכך גם ציבור מסורתי וחילוני עצום שחשוב לו שילדיו

**הניסיון לצייר מציאות
שקולה כאילו יש רבנים
שתומכים ויש רבנים
שמתנגדים והקולות שקולים
ולגיטימי להכריע ככל אחד
מהם הוא עיוות מסוכן.
עובדתית מול מיעוט הרבנים
שתומכים במתווה של כהנא
ניצבים רוב מוחלט של בניין
ובניין רבני ישראל והציונות
הדתית שמתנגדים לה.**

יהיה מקובל על הרב המדובר וממילא לא על ליברמן ומלינובסקי, ומתווה שיכנע לדרישותיהם של ליברמן ומלינובסקי לא יהיה מקובל על הרב דרוקמן.

ומה עם הטענה של מקצת הרבנים התומכים במתווה ולפיה מאז ומעולם בקהילות ישראל היתה סמכות לרבני ערים וקהילות לגייר וכן שגיוור קטינים אינה דעת יחיד?

ראשית, מעולם, אבל מעולם, בעם ישראל לא גייר רב עיר או קהילה מתגייר מעיר אחרת כאשר יש רב בעירו כפי שמבקשת הרפורמה של כהנא לעשות. מעולם לא יכול היה רב עיר אחת לכפות בחוק על רב עיר אחרת להכיר בגיור שנערך על ידו ולהשיא את המתגייר כפי שמבקשת הרפורמה של כהנא לעשות.

ברוך השם אנחנו כבר לא בגלות ולא מתנהלים כקהילות נפרדות. מסיבה זו בדיוק מבקשת הרפורמה לכפות בחוק על כלל רבני ישראל להכיר בנפקות כל גיור שיערוך כל רב עיר בהתאם לפסיקתו הפרטית. וכאן נוצרת אנומליה מוזרה כאשר הרפורמה מבקשת להמשיך את המצב הקיים שבו אנו מתנהלים ברוך השם כעם אחד במדינה אחת ולהפריט רק את פסיקת ההלכה בענייני גיור תוך כפיה על כלל הרבנים להכיר בכל גיור פרטי.

שנית, וכפי שכבר כתבתי, אני הקטן ממש לא מתכוון להכניס ראשי בין הרים גדולים ולהכריע בשאלות ההלכתיות הנוגעות לגיור. העיקרון החשוב הוא קיומה של פסיקה אחידה, שבמדינת ישראל היא מוכוונת על ידי הרבנות הראשית ומערכת בתי הדין הרבניים. אכן, בשנות הגלות הארוכות ובמציאות של בדיעבד שבהן עם ישראל היה מפוזר ומפורד בכל קצוות תבל התנהלו הקהילות בנפרד. אז גם נוהלו ספרי יוחסין, אף רב לא גייר אנשי עיר אחרת, ובוודאי שלא התיימר לכפות בחוק אזרחי את פסיקתו על רבני הערים האחרות או יושביהן ולהכיר בגיוריו. לא כדי להמשיך להתנהל כך חזרנו לארץ בקיבוץ גלויות ניסי והחזרנו לתחיה בחסדי שמים את הלאומיות הממלכתית שלנו. הגישה הזו היא הפוכה לחלוטין לגישת הציונות הדתית, המקדשת את מדינת ישראל ראשית צמיחת גאולתנו ורואה בה הופעה מחודשת של מושגי כלל ישראל ואחדותו.

אכן, בעשורים הראשונים לקיומה של המדינה הייתה סמכות גיור לרבני ערים ומי שביטלו זאת היו הרבנים הראשיים דאז, הרב אברהם שפירא והרשל"צ הרב מרדכי

הניסיון של כהנא ואנשיו לטעון שהרב דרוקמן מסכים עם העיקרון של הרפורמה ונשארו רק "כמה פרטים קטנים" ללבן איתו הוא תרגיל יחסי ציבור לא הגון.

עמדה ברורה - ואני כותב זאת מידיעה אישית - ולפיה כל מתווה חייב לקבל את הסכמתה של הרבנות הראשית ולכלול כפיפות מוחלטת של מערך הגיור והדיינים לפסיקותיה ההלכתיות כדי לשמור על סטנדרט אחיד בגיור. העיקרון הזה חייב לקבל ביטוי ברור במתווה ובמנגנונים שיוודאו שכך אכן יקרה בפועל.

ואת "הסחורה" הזו כהנא פשוט אינו יכול לספק. ליברמן, שכאמור מתווה הגיור נולד כדרישה קואליציונית שלו ולבקשת הרב המדובר, מסרב לקבל את עיקרון היסוד הזה. כאמור, מבחינתו של ליברמן כל המטרה של הרפורמה היא לחתור תחת העיקרון הזה ו"לשבור את המונופול של הרבנות" בגיורים כדי לאפשר גיורים שלא על פי פסיקת הרבנות כדוגמת גיור קטינים. ובמילים אחרות: מתווה שיהיה מקובל על הרב דרוקמן לא

כהנא ואנשיו אכן מקיימים שיח עם הרב דרוקמן בעניין ואולם שומעים ממנו עמדה ברורה - ואני כותב זאת מידיעה אישית - ולפיה כל מתווה חייב לקבל את הסכמתה של הרבנות הראשית ולכלול כפיפות מוחלטת של מערך הגיור והדיינים לפסיקותיה ההלכתיות

לא בשולי הדברים - בין הקמת בית חולים מתחת לגשר לתיקון הגשר

העיסוק בנושא הגיור כדי לפתור את בעיית מאות אלפי אזרחי ישראל שאינם יהודים ועלו ארצה מכח חוק השבות משול להקמת בית חולים מתחת לגשר. מתעקשים להמשיך להעלות ארצה מאות אלפי גויים ואז זועקים מרה על סכנת התבוללות ועל הצורך להקל בגיור בכדי למנוע אותה.

סגירת הפירצה מחייבת את ביטול סעיף הנכד בחוק השבות, סעיף שבחסותו מועלים ארצה בשנים האחרונות מאות אלפי עולים לא יהודים שלחלק גדול מהם אין כל זיקה לעם היהודי או למדינת ישראל ובאים ארצה ממניעים כלכליים.

בשנים שלאחר נפילת מסך הברזל היה היגיון בסעיף הנכד. מרבית העולים שבחרו לבוא לישראל ולא היגרו לארה"ב ולמדינות אחרות עשו זאת ממניעים ציוניים ומתוך זיקה עמוקה לעם היהודי ולמדינת ישראל. "מי אלה כעב תעופנה וכיונים אל ארובותיהם". סיבוכי הגלות הביאו לכך שחלקם לא היו יהודים על פי ההלכה ונדרשו לגיור.

זה לא המצב כבר הרבה מאוד שנים, שבהן יש מי שמתפרנסים מלהמשיך ולהעלות ארצה עולים זכאי חוק השבות שאינם יהודים. לא לחינם התעקש איזוט ליברמן להחזיק כל השנים במשרד העליה והקליטה וגם בקואליציה הנוכחית הוא התעקש לשמר אצלו את לשכת הקשר נתיב העוסקת בכך. לא לחינם מי שמקדמים היום את הרס מערך הגיור מתנגדים בכל תוקף לביטול סעיף הנכד ולהפסקת זרימת גויים ארצה.

יתכבד שר הדתות וידרוש את תיקון הגשר במקום לעסוק בהקמת בית חולים חובבני מתחתיו.

אליהו זצ"ל. כפי שכתבתי בתחילת הדברים, לא דומה מצב של מתגיירים בודדים בכל שנה לאתגר הגיור שבפניו ניצבה מדינת ישראל עם גלי העליה הגדולים מברית המועצות שהביאו איתם עולים רבים שאינם יהודים. לא דומה גיור ספציפי לתנועה חברתית-תרבותית שלמה שמבקשת ליצור יהדות חדשה מנותקת מתורה ומצוות. לא לחינם הוקם בעקבות גלי העליה הללו מערך הגיור הממלכתי שמבקש לתת מענה ממלכתי, אחיד וכולל, לאתגר הגיור הממלכתי. כזה שיוכר בכל קהילות ישראל ושישמור על אחדות העם. הרבה מאוד תחומים בחיינו נוהלו בעבר באופן פרטי או במסגרת הקהילות, ומשזכינו לשוב לארץ הם מוסדרים באמצעות המדינה ובאופן אחיד ומחייב.

**מעולם, אבל מעולם, בעם
ישראל לא גייר רב עיר או
קהילה מתגייר מעיר אחרת
כאשר יש רב בעירו כפי
שמבקשת הרפורמה של
כהנא לעשות. מעולם לא
יכול היה רב עיר אחת לכפות
בחוק על רב עיר אחרת
להכיר בגיור שנערך על ידו
ולהשיא את המתגייר כפי
שמבקשת הרפורמה של
כהנא לעשות.**

**סגירת הפירצה מחייבת את
ביטול סעיף הנכד בחוק
השבות, סעיף שבחסותו
מועלים ארצה בשנים
האחרונות מאות אלפי עולים
לא יהודים.**

משזכינו לכונן מחדש מדינה יהודית בארץ ישראל, נרבה אהבה לעם ישראל ומורשתו, לתורתו הנצחית המלאה באור של חסד טוב וקדושה, ונעצים את הזיקה לכל אלו. וברבות האור בהסברה נעימה יסור החושך ויתמעטו הניכור והשנאה ותשרה רוחה הטובה של האמונה והדת על כל מרחבי עמנו ומדינתנו. ואז, הרוצה להצטרף לאורה הבהיר והנעלים של היהדות ימצא ידיים מושטות ולב אוהב בבואו לחסות תחת כנפי השכינה, ובוודאי תהיה זו זכות גדולה, גם לו וגם לנו, לתפארת מדינת ישראל.

"עמך עמי ואלוקיך אלוקי"

הרבנות הראשית לישראל

THE CHIEF RABBINATE OF ISRAEL

בס"ד, א' שבט תשפ"ב
פ"ב 672-16-2-19-2

מתווה הגיור

החלטת מועצת הרבנות הראשית מיום א' שבט תשפ"ב

בעת האחרונה עולות על שולחנה של ממשלת ישראל הצעות חוק שמגמתן לשנות את ענייני הדת במדינת ישראל. אחת מהן זו הצעת חוק גיור ממלכתי בישראל.

הליך הגיור הינו כרטיס הכניסה להיות חלק מהעם היהודי. ההליך הזה נקבע על פי ההלכה. כל החלטה בתחום זה חייבת לקבל את אישורם של הרבנים הראשיים לישראל ושל מועצת הרבנות הראשית לישראל וכן את הסכמת רוב מנין ורוב בנין של רבני ישראל בארץ ובתפוצות.

מועצת הרבנות הראשית קוראת לעצור מיידית את הליכי מתווה הגיור המוצע. ההצעה לפצל את מערך הגיור האחיד ולקבוע כללים שונים ואפשרויות שונות לעבור את הליך הגיור טומנת בחובה סכנה גדולה. מתווה זה יגרום לקרע משמעותי בעם ישראל שלא יהיה ניתן לאיחוי. המתווה המוצע יפצל את העם היהודי בישראל ובעולם כולו ויביא למצב של יהדות מפולגת במקום יהדות מאוחדת. רק מתווה גיור אחיד לכולם יבטיח את שלמות העם.

חיזוק הכשרות

על פי ההלכה ובהתאם להחלטת מועצת הרבנות הראשית, אין לרב ליתן כשרות שלא במקום כהונתו או במקום כהונת מרא דאתרא, מלבד מי שהוסמך לכך על ידי מועצת הרבנות הראשית והעושה כן פורץ גדר.

הרב חיים דרוקמן

יו"ר מרכז ישיבות ואולפנות בני עקיבא
ולשעבר ראש מערך הגיור

אין (ראו) אישור מן הוועדה הראשית
אם מלאה הולידה, אגף ילידי בגולה
חיים דרוקמן

הרב יעקב רוזיה
חבר מועצת הרבנות הראשית

הרב דוד לאו

הרב הראשי לישראל
נשיא ביה"ד הרבני הגדול

בשם הוועדה הראשית

הרב רצון ערוסי
רב העיר קרית אונו
וחבר מועצת הרבנות הראשית

הרב יצחק פרץ
רב העיר רעננה
וחבר מועצת הרבנות הראשית

הרב יצחק יוסף

הראשון לציון
הרב הראשי לישראל
נשיא מועצת הרבנות הראשית

הרב שמעון אליטוב
חבר מועצת הרבנות הראשית

הרב יעקב שפירא

ראש ישיבת מרכז הרב
וחבר מועצת הרבנות הראשית

הרב אליעזר וייס
חבר מועצת הרבנות הראשית

הרב יצחק ד. גרוסמן
רב העיר מגדל העמק
וחבר מועצת הרבנות הראשית

הרב יצחק רלבאג
חבר מועצת הרבנות הראשית

הרב יצחק לוי
רב העיר נשר
וחבר מועצת הרבנות הראשית

הרב יהודה דרעי
רב העיר באר שבע
וחבר מועצת הרבנות הראשית

הרב שמואל אליהו
רב העיר צפת
וחבר מועצת הרבנות הראשית

רח' אהליאב 5, ירושלים, ת.ד. 36016 מיקוד 9446778, טל: 02-5313131
5 Aholiav St. Jerusalem, P.O.B. 36016 Tel: 02-5313131

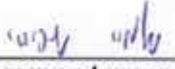
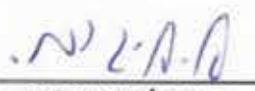
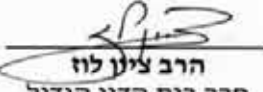
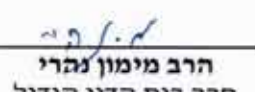
קריאת קודש ומחאה נמרצת

אנו, חברי בית הדין הגדול לערעורים, ראשי אבות בתי הדין הרבניים בישראל, אבות בתי הדין הרבניים בישראל, וכלל דייני ישראל, מחזקים את ידיו של **כבוד הגאון הגדול הרב דוד לאו שליט"א** הרב הראשי לישראל ונשיא בית הדין הגדול, העומד על משמר היהדות ומערכת הגיור בישראל ובעולם כולו, שיהיה על פי דין תורה כמסורת אבותינו מדור לדור, ומוחים בזאת מחאה נמרצת כנגד כל הקמים עליו וקוראים להדחתו מתפקידו ח"ו, בעמדו על משמר כרם בית ישראל.

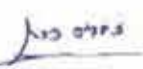
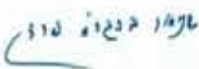
העם היהודי קיים ועומד מאז מעמד הר סיני וכל הרוצה להיות חלק מהעם היהודי עליו לעבור גיור כדת וכדין על פי הנפסק בשולחן ערוך.

ברכת חזק וברוך לכבוד נשיא בית הדין הגדול, "חזק ואמץ, אל תירא ואל תחת, כי עמך ה' אלקיך בכל אשר תלך".

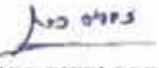
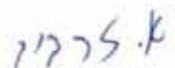
חברי בית הדין הרבני הגדול

 הרב שלמה שפירא חבר בית הדין הגדול	 הרב אליעזר איגרא חבר בית הדין הגדול	 הרב יעקב זמיר חבר בית הדין הגדול
 הרב ציון לוז חבר בית הדין הגדול	 הרב מימון מהרי חבר בית הדין הגדול	 הרב מיכאל עמוס חבר בית הדין הגדול

ראשי אבות בתי הדין הרבניים

 הרב בנימין אטיאס ראב"ד פתח תקווה	 הרב זבדיה כהן ראב"ד תל אביב	 הרב יהודה דרעי ראב"ד באר שבע
 הרב שניאור פרדס ראב"ד נתניה	 הרב אברהם מאיר שלוש ראב"ד חיפה	 הרב מרדכי רלב"ג ראב"ד ירושלים

חברי נציגות הדיינים

 הרב זבדיה כהן	 הרב אברהם זרביב	 הרב מנחם האגר
 הרב יוסף יצחק רבינוביץ	 הרב שלמה צורר	 הרב מאיר כהנא - יו"ר

Shlomo Moshe Amar

Rishon Lezion

Cheif Rabbi Of Jerusalem

בצאתו. בטן השבת כ"ג שבט תשס"ב

שלמה משה עמאר

הראשון לציון

הרב הראשי לירושלים

פסק דין

במימא אלו נוצע בצבור שמתבוננים מתנה חדש
לחוק הצור בישראל.
והצדדים מתבוננים ודיונים רבים להפיק דוגמא
הפסקת הצדדים.
ואחר ששקלו סדור הכבוד האש בבא"ו
הנוו להודיע בשער בג רביא את ההלכה
המכונה והידועה, שהצור אינו מוצא מעשה
ואל פועלי, אלא לזר הוא מושג העכבא שחור
ואוהק.
ואשר אם אנן סוסיקא פסק דין של ארבע.
שאין סמ תוקף לצור שנסה שלא בלא (אין)
על פי הבואל והמפורשות של הרבנות
הראשית ישראל. ועל כן באנו על תנאים היום הנה.

שמחה מאר

צ. קולנו

הרב דוב ליאור
רב העיר
קרית ארבע-חברון

הרב יעקב אריאל
חבר הראשי לרמת גן לשעבר

הלשכה : רחוב החבצלת 12, ירושלים ת.ד 13 91000 טל: 02-6214840 פקס: 02-6214831
12 Hachvazelet St. Jerusalem P.O. Box 13 9100 Tel: 02-6214840 Fax: 02-6214831
E-mail: Haravamar@rabanut.co.il

"לא תגורו מפני איש"

לכבוד הרב הראשי לישראל נשיא בית הדין הרבני הגדול
הגאון רבי דוד לאו שליט"א

בזמנים האחרונים עליה לדיון הצעות לפתרון סוגיית הגזר. מתיזה הגזר המועד ירום לקדם משמעותי בעם ישראל שלא יהיה ניתן לאחוזו. מאז ומעולם עמדו הרבנים הראשיים לדורותיהם על המשמר שענייני הגזר בישראל יעשו על פי ההנחיות ההלכתיות ותחת פיקוחם, זאת על פי הדרך המסורה לנו מדור דור.

מובנה מערך הגיור המוצע 'ביא לניתוק הקשר עם הרבנות הראשית לישראל' ו'סגע ללא ספק בגיורים הגעריים על פי גדרו ההלכה.

אנחנו מחזקים בזאת ידי כבוד הרב הראשי לישראל נשיא בית הדין הגדול על עמדתו הנחרצת ועמידתו האיתנה על משטרו ההלכה, אמירותיו מהדהדות למרחוק ונשמעות בקול רם וכחור בקרב עם ישראל ורובי ישראל, וקיים בדבריו "לא תגורו מפני איש".

על כתפי רבני ישראל מוסלת אחריות הדורות ולגמד עינינו עתידו של עם ישראל, ולקד את מטעמים באת ומחוקקים את ידי הרב הראשי בשמירתו על עולם התורה והיהדות ובעמידתו האיתנה בראש רבני ודייני ישראל כארץ ובתפוצות לעצירת היוזמות המוסכנות לעולם היהודי.

כברכת התורה

בשם הקדושה היום תפלה
קבוצה אומללה הרעילה
ולאם לא עוד יפנה, אה
היה ה' קופתו, פגמו
דבר אה' אדור. אומלל

הרב שלמה שניאורסון שליט"א

THE NATIONAL ARCHIVES

הרב יואל אבוחצירא רב העיר רמלה	הרב קלמן טאיר בר רב העיר נתניה	הרב יוסף הכהן רב העיר אילת	הרב יוסף הכהן רב העיר אילת	הרב יוסף הכהן רב העיר אילת	הרב יוסף הכהן רב העיר אילת
הרב טאיר אבוחצירא רב ק"ק הפארית רפאל אשדוד	הרב אליהו בר שלום רב העיר בת ים	הרב מיכאל הלוי רב העיר פתח תקווה	הרב מיכאל הלוי רב העיר פתח תקווה	הרב מיכאל הלוי רב העיר פתח תקווה	הרב מיכאל הלוי רב העיר פתח תקווה
הרב שלמה אבנר נשיא ישיבת טבריה וירושלים	הרב יואל ברזילי רב העיר בני ברק	הרב ישעיהו הרצל רב העיר נשר	הרב ישעיהו הרצל רב העיר נשר	הרב ישעיהו הרצל רב העיר נשר	הרב ישעיהו הרצל רב העיר נשר
הרב נתנאל אברהם רב העיר מגדל העמק	הרב יעקב גאנצלאט רב קהילת אשדוד אשדוד	הרב יחזקאל ואן דייק ראש ישיבת איתמר	הרב יחזקאל ואן דייק ראש ישיבת איתמר	הרב יחזקאל ואן דייק ראש ישיבת איתמר	הרב יחזקאל ואן דייק ראש ישיבת איתמר
הרב מרדכי אברמובסקי רב העיר ורמון יעקב	הרב מרדכי ואב הכהן געניס ראב"ד טענבלאדן אוסטריה	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא
הרב פינחס אדרי רב העיר נפתלים	הרב ואב מולדשטין הרב הראשי הרב אפרים	הרב יחזקאל ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב יחזקאל ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב יחזקאל ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב יחזקאל ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא
הרב יחזקאל אולמן ראב"ד סידני אוסטרליה	הרב יחזקאל עזריה רב העיר חולון	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא
הרב פינחס אלטמאן רב שטת חולון	הרב אפרים טאנא ראש ישיבת נבטת אילת	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא
הרב שמואל אליהו רב העיר עפ"ר	הרב חיים גין ראש מועצה אזורית תל אביב	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא
הרב יעקב אליפנט רב העיר דימונה	הרב יעקב דוד טרומב הרב הראשי מגדל העמק	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא
הרב שמואל אלמליך רב עתה"ת	הרב שלמה זלמן טרומב רב העיר אילת	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא
הרב אביהו אפל הרב הראשי פרנקפורט גרמניה	הרב דוד דוקובין רב העיר ירושלים עיר	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא
הרב אלפונסו אריב הרב הראשי ראב"ד טילאט	הרב נבאריאל דודמין הרב הראשי ארנטניה	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא
הרב מרדכי אליעזר באלא ליסבון גרמניה	הרב שלום דין רב העיר דימונה	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא
הרב דוד רפאל באנון דיין ביה"ד מונטריאל	הרב חיים שלמה דיסקין רב העיר קרית אלא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא
הרב משה עזי מורכט רב העיר טבריה	הרב דוד מאיר דוקובין רב העיר קרית מנחם	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא
הרב נתנאל אברהם ביטון רב ק"ק "מאד" ישיבה בירמיהו	הרב יחזקאל הרצל הרב הראשי ראב"ד באר שבע	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא
הרב שמואל ביטון רב העיר בית שמש	הרב ראובן דרעי הרב הראשי ראב"ד באר שבע	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא
הרב שמואל ביטון רב העיר בית שמש	הרב משה הרצל רב העיר קרית גת	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא
הרב שמואל ביטון רב העיר חדרה	הרב משה הרצלי רב העיר אילת	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא
הרב יוסף בן דוד הרב הראשי קרית עמרם	הרב דוד הכהן רב הראשי גן יצחק	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא
הרב אברהם בן חיים ראב"ד קיסם	הרב דוד חי הכהן רב העיר ירושלים	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא
הרב אברהם בן חיים ראב"ד קיסם	הרב דוד חי הכהן רב העיר ירושלים	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא	הרב מרדכי ווייל ראב"ד ביה"ד האמריקא

סדר הדתיכות לפי א-ב